

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Vergeldt geen kwaad voor kwaad, of schelden voor schelden, maar zegent daarentegen; wetende, dat gij daartoe geroepen zijt, opdat gij zegening zoudt beërven.

Want de oogen des Heeren zijn over de rechtvaardigen, en Zijne ooren tot hun gebed; maar het aangezicht des Heeren is tegen degenen, die kwaad doen.

I PETRUS 3 : 9, 12.

No. 10.

15 Mei 1908.

13de Jaargang.

GODDELIJKE VOLMACHT NOODZAKELIJK.

Sedert de organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen zijn er verschillende kleine sekten geweest, die sommige harer voornamen leerstellingen hebben overgenomen, en enkele hunner hebben volgelingen gekregen waardoor zij aangemoedigd zijn. De leiders van die bewegingen zijn in staat geweest de schoonheid en zedelijkheid van de eerste beginselen van het Evangelie te zien, zooals die van den hemel geopenbaard zijn in deze laatste dagen en vonden het zeer gemakkelijk de overeenstemming er van te bewijzen met de leeringen van de Kerk door Jezus en Zijne Apostelen in vroeger dagen opgericht. Geloof, bekeering, de doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden en de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes, zijn zoo duidelijk in het Nieuwe Testament verklaard, dat zij, duidelijk voorgesteld, en door aanhalingen uit de Evangelien en zendbrieven ondersteund, gewillig aangenomen worden door vele menschen wier verstand tegenover de Heiligen der laatste Dagen bevooroordeeld is, en aarzelen omgang te hebben met een volk zoo tegengesproken als de „Mormonen”. Door het prediken van deze „Mormoonsche” leeringen, gescheiden en afzonderlijk van wat „Mormonisme” genoemd wordt, zijn deze sekten in staat geweest opgang te maken.

Sommige hunner hebben ook geleerd de Mormoonsche leer, dat de teekenen welke Christus zeide dat de geloovigen zouden volgen, in deze eeuw der wereld juist zoo goed genoten kunnen worden als in vroeger dagen. Daar dit verschilt van het algemeen aangenomen begrip, dat zij gedurende de eerste eeuw een einde hadden genomen, is de aandacht

op de waarheid gevestigd en de orthodoxe dwaling aangetoond geworden. Sommige andere beginselen van het Mormonisme, zooals de tweede komst des Heeren, de opstanding van het lichaam, het duizendjarige rijk enz. zijn door sommige van die sekten aangenomen geworden en hebben geholpen deze nieuwe genootschappen op te bouwen. De oude zoogenaamde „Christelijke” organisaties, hebben ook sommige van de leeringen van den Profeet Joseph Smith aangenomen en hebben die gebruikt in hunne openbare redevoeringen en onderlinge gesprekken.

Dit alles heeft ongetwijfeld een grooten invloed gehad op het verstand der menschen en dit zal ten slotte een beter begrip van de leeringen van Christus tengevolge hebben. En de Heere, die wonderlijk werkt, om Zijne doeleinden ten uitvoer te brengen, zal alles besturen tot de overwinning die de waarheid ten laatste zal behalen en tot de voltoering van Zijn groot werk der laatste Dagen. Maar er is éénding dat aan deze nabootsingen en toeëigening van de leeringen, van den hemel geopenbaard in deze bedeeing, ontbreekt. En dat is het belangrijkste verzuim. Het is de volmacht, om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, zoodat die door den Allerhoogste kunnen worden aangenomen. God heeft het feit bekend gemaakt, dat Hij niets wil aannemen dat niet in Zijnen naam en volgens Zijn autoriteit is verricht, en dat dit niet door eenig persoon kan aangenomen worden, onverschillig hoe geleerd, verstandig of bekwaam ook volgens de begrippen der menschen, om als een prediker van den godsdienst te handelen.

Neem als voorbeeld de verordening des doops. Om die te verrichten zoodat die in den hemel en op aarde kan aangenomen worden, moet hij verricht worden in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Dat beteekent: volmacht gegeven door God aan den persoon die handelt in den naam der Drieëenheid. Het is zonder gevolg zonder die volmacht. „Niemand neemt zichzelf die eer aan”. Zelfs Christus, de Heilige, heeft Zichzelf niet verheerlijkt, om een Hoogepriester gemaakt te worden. Hij ontving die volmacht van den Vader. Hij deed niets van zichzelf. Zelfs de leer die hij leerde, verklaarde Hij niet de Zijne te zijn, maar Hij had die van den Vader ontvangen. Toen Hij Zijne Apostelen verordeneerde, om te prediken en de dingen van het Koninkrijk der hemelen te bedienen, verklaarde Hij: „Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook ulieden; zoo gij iemands zonden vergeeft, dien worden ze vergeven; zoo gij iemands zonden houdt, dien zijn ze gehouden”. Daardoor ontvingen de apostelen de noodige volmacht in den naam van Jezus Christus te handelen. Een ieder die hen ontving, ontving Hem en die hen verwierp, verwierp ook Hem en ontvingen of verwierpen tevens den Vader die Hem gezonden had.

De apostelen ontvingen aldus gelijkvormige volmacht met die welke Christus van den Vader had ontvangen en konden daardoor andere personen verordeneeren om te bedienen, als zij door den Heiligen Geest

werden gedreven, die aan te stellen. Zij deden dit in het geval met Matthias, die verordineerd en geteld werd met de elf, nadat Judas viel en zich had omgebracht. (Hand. 1 : 22—26). Zij verordineerden tevens ouderlingen en andere dienaren, om in de Kerk te bedienen, zooals medegedeeld wordt in de Handelingen en de Zendsbrieven der Apostelen. De verordeningen der Kerk werden zodoende bediend door Goddelijke volmacht en werden aangenomen in den hemel juist zoowel alsof ze door den Zaligmaker bediend waren. Niemand had het recht op deze manier te handelen als hij niet geroepen was door de inspiratie van den Heiligen Geest en door de gevormachte dienstknechten des Heeren, en door hen tot het werk der bediening verordineerd, volgens het voorbeeld hun door den Zaligmaker gegeven.

Dat deze volmacht voor de wereld gedurende eeuwen is verloren geweest, is duidelijk voor menschen die denken, lezen en de feiten der geschiedenis erkennen, en niet met de overleveringen van menschen vervuld zijn die in de godsdienstige wereld in groote mate gehuldigd worden. Als die volmacht vanaf de dagen der apostelen was blijven bestaan, dan zou er geen noodzakelijkheid geweest zijn voor die verschillende sekten, die door de van elkaar verschillende begrippen en gedachten der menschen zijn tot stand gekomen. Wanneer gevraagd wordt, volgens welke volmacht predikers in deze dagen de verordeningen van het Evangelie bedienen, dan wordt er gewoonlijk verwezen naar een opdracht door Jezus Christus gegeven aan de elf Apostelen na Zijne opstanding, maar het gezond verstand zou zeggen, dat die aangehaalde opdracht alleen aan de elf Apostelen was. Die opdracht kan zeker geen volmacht geven aan een ieder in deze eeuw der wereld, niet meer dan een opdracht aan een Romeensch officier in de dagen van Cesar, redelijkerwijze door een Engelschman in de twaalfde eeuw kon toegeëigend worden, Het is werkelijk verbazend, dat verstandelijk ontwikkelde personen hun toevlucht nemen tot zulk een klaarblijkelijk voorwendsel.

Als er een werkelijke opvolging in het Apostelschap en Priesterschap in de oorspronkelijke Kerk van Christus geweest was, dan zouden er apostelen, profeten en andere geïnspireerde ambtenaren in de Kerk geweest zijn tot op dezen tijd, maar hunne volkomen afwezigheid voor eeuwen spreekt het bewijs van opvolging tegen. Daar de opvolger van een koning, een koning zijn moet, zoo moeten de opvolgers der apostelen, ook apostelen zijn; en de afwezigheid van openbaring, welke zoo noodzakelijk is tot het schenken van Goddelijke volmacht, is eene duidelijke wederlegging van het aanspraak maken op apostolische opvolging. Daarom, alhoewel personen den vorm der verordeningen die tot de Christelijke Kerk behooren nabootsen, en die verrichten zooals toen vastgesteld en de woorden gebruiken door den Heere gegeven, dan is toch alles wat zij verrichten nutteloos en ijdel, als zij geen volmacht

bezitten door Hem aan hen gegeven. Zij hebben niet meer recht deze eer op zich te nemen dan eenig ander persoon die geen aanspraak maakt op geestelijke opleiding of aanstelling door menschelijke wezens. Dit is een belangrijk punt waarop de algemeene aandacht gevestigd moet worden.

Wanneer de Heiligen der laatste Dagen aan de wereld verkondigen, dat de Heere Goddelijke volmacht heeft hersteld en dat die nu in het bezit is van Zijne gekozen dienstknechten op aarde, dan miskennen zij niet het goede dat gedaan is of gedaan wordt door de verschillende godsdienstige genootschappen in de wereld. Al de pogingen die gedaan zijn, om licht en waarheid te verspreiden, de gevallen menschheid op te heffen, de heidenen te bekeeren, de armen te voeden, de naakten te kleeden, het lijden der menschen te verzachten en den toestand van allen te verbeteren; al de weldaden, weldadigheidsvereeningen, zendingsbewegingen en andere pogingen ten voordeele van beschaving en menschelijke vooruitgang, zijn van God en die goede menschen die hen hebben ontworpen of er aan deelnamen, zullen daardoor gezegend en beloond worden. Maar dat is een geheel andere zaak; het geeft of omvat niet het recht de heilige verordeningen in den naam der Drieëenheid te bedienen. Zoodanige volmacht moet door niemand toegeëigend worden, die kan van God alleen komen door de middelen die Hij heeft ingesteld; en zonder zoodanige aanstelling en verordineering, zijn de verrichte daden ongeldig, zonder waarde. Dit is het belangrijke punt waarop wij de aandacht wenschen te vestigen.

De sekten mogen vermeerderen, bedienaren mogen overal opstaan en nieuwe stelsels van godgeleerdheid brengen, of hunne begrippen van oude leerstellingen verklaren; zij mogen dat wat door profeten en apostelen in vroeger dagen gedaan is, nabootsen, of fragmenten van dat wat God in latere tijden geopenbaard heeft overnemen en tot zich groote hoeveelheden volk of kleine vergaderingen trekken, maar het zal alles zonder gevolg in den hemel zijn, omdat het niet goedgekeurd, aangesteld en bemachtigd is door God. In deze laatste dagen heeft God van omhoog gesproken; Jezus Christus, Zijn Zoon, is verschenen; gezanten die eenmaal Goddelijke volmacht op aarde hadden, hebben die autoriteit en macht teruggebracht en het is hier voor de laatste dagen en voor de laatste maal, en maakt het groote en beslissende verschil tusschen dat wat gewoonlijk „Mormonisme” genoemd wordt en al de godsdienstige stelsels op de aarde die door menschen gemaakt zijn.

C. W. P., in *Millennial Star*.

DE INVLOED VAN HET GEBED EN DE BIJBEL.

Omtrent twee jaren geleden was de schrijver van dit artikel in een winkel in Salt Lake City. Een heer en dame, reizigers van het oostelijk gedeelte van Amerika, kwamen binnen om eenige artikelen te koop te nemen ter gedachtenis aan hun bezoek. Terwijl de dame eenige artikelen beschouwde, vroeg haar man aan een der bedienden, of hij lid der Mormoonsche Kerk was. Toen hij een bevestigend antwoord ontving, zeide hij: „Ik wil u een voorval verhalen, dat een paar jaren geleden plaats had en volkomen mijne gevoelens omtrent het Mormoonsche volk veranderde. Gelijk zoovele anderen, was ik erg tegen hen bevooroordeeld, en dat nog wel zonder eenige oorzaak. Ik kende de Mormonen alleen maar volgens wat er van hen gezegd werd, overal werden zij tegengesproken en ik had hen leeren beschouwen als bedriegers.

Mijne vrouw en ik waren gedurende dien tijd, waarover ik spreek, in een hotel in Denver. Op zekeren avond terwijl ik met den eigenaar sprak, kwamen er twee Mormoonsche zendelingen binnen en vertelden hem, dat zij zonder geld en hongerig waren. Zij verzekerden hem, dat zij dienstknechten des Heeren waren, reizende zooals de vroegere apostelen, zonder male en buidel, het Evangelie van Christus kosteloos predikende. Zij waren vermoeid en hongerig en vroegen, of hij hun een maal eten en nachtverblijf wilde verschaffen gedurende dien nacht.

Ik verwachtte dat de eigenaar hen heen zou zenden en was zeer verrast toen hij zeide: „Heeren gij zijt welkom, om van mijne gastvrijheid gebruik te maken. Ik zal zorgen, dat men u eene kamer aanwijst, en als gij u verfrischt hebt, komt dan naar beneden en gebruikt van den avondmaaltijd”.

Ik beschouwde die zendelingen als twee van de grootste bedelaars die ik ooit ontmoet had. Ik geloofde het verhaal niet dat zij vertelden. Ik geloofde niet, dat zij reizende en predikende waren op de manier zooals zij gezegd hadden. Zij waren voor mij een paar bedriegers.

Hun werd eene kamer aangewezen, naast die, welke door mij en mijne vrouw bewoond werd. Toen ik dien avond de deur hunner kamer voorbijging, hoorde ik een der zendelingen spreken, zooals ik dacht tot zijnen kameraad; mijne nieuwsgierigheid werd daardoor opgewekt. Ik veronderstelde, dat hij de manier besprak waarop zij den hotelhouder hadden bedrogen. Ik stond stil en luisterde. Maar tot mijne verwondering vernam ik, dat zij op hunne knieën biddende waren. De woorden welke ik vernam waren ongeveer als volgt: „Heere, wij danken u, dat gij het hart van den hotelhouder verzacht hebt, waardoor hij medelijden met ons heeft verkregen. Gij wist, Heere, dat wij geen geld hadden, dat wij vermoeid en hongerig waren, en Gij hebt in onze behoeften voorzien. Wij danken u voor ons avondmaal en voor dit goede bed, waarop onze vermoeide lichamen kunnen rusten. Wij bidden

u den hotelhouder te zegenen voor zijne goedheid tegenover ons, uwe dienstknechten.”

Dat was voldoende. Ik had genoeg gehoord, om mij te overtuigen, dat ik de Mormonen verkeerd beoordeeld had. Het ernstige, hartelijke gebed van deze zendelingen, tot God opgezonden, terwijl zij in hunne slaapkamer waren afgezonderd, overtuigde mij dat de Heiligen der laatste Dagen een oprecht en godvreezend volk waren. Mijn bezoek aan uwe stad heeft mijne overtuiging in dit opzicht versterkt. Hier zijn eenige mijner naamkaartjes; en als er soms zendelingen in den omtrek van onze woonplaats werkzaam zijn, schrijf hun dan ons te bezoeken, en wij zullen hen hartelijk welkom heeten”.

Dit is een voorbeeld van den invloed van het gebed. Voorwaar, het kan den nacht tot dag veranderen. Hier volgt eene kleine geschiedenis, den invloed des Bijbels aantoonende:

Een man, die reizende was in een afgelegen weinig bevolkt gedeelte van het land, werd door den nacht overvallen in de nabijheid eener boerderij. Het huis zag er niet erg uitnoodigend uit, maar voor hem was het de eenigste plaats, als hij ten minste niet buiten wilde doorbrengen. Hij klopte aan de deur en vroeg of hij dien nacht aldaar kon verblijven. De boer gaf zijne toestemming te kennen.

De reiziger trad binnen, de boer en zijne vrouw maakten wat eten voor hem klaar en hij was toen gereed naar bed te gaan.

De reiziger was echter niet erg gerust, in werkelijkheid had hij zich reeds erg onrustig bevonden sedert het oogenblik dat hij den boer voor het eerst zag. Het was eene eenzame, afgelegen plaats en de boer was een lang, mager, zwijgend man, met een gelaat vol groeven en hij en zijne vrouw waren de eenigste leden van het gezin. Terwijl de reiziger overdacht hoe ver hij verwijderd was en den mageren, zwijgenden boer zich voor den geest stelde, herdacht hij de geschiedenissen die hij gehoord had omtrent mannen die vermoord en bestolen waren, op zulke eenzame plaatsen. Als de tijd om ter ruste te gaan kwam, nam zijne vrees toe en toen de boer hem ten slotte zijne kamer aanwees was de reiziger zeer beangst en hij bereidde zich voor, om een slapeloozen nacht, met waakzaamheid door te brengen, gereed zich, zoo noodig te verdedigen.

Hij plaatste al de meubelen die in de kamer waren voor de deur, als voorzorg en hij ontkleedde zich niet, want hij zou niet naar bed gaan, maar den geheelen nacht opzitten en waken. Toen hij alle voorbereidselen gemaakt had, deed hij het licht uit en zat neder om gedurende den nacht de wacht te houden.

Toen zijn licht echter uit was, zag hij eene kleine straal licht in zijne kamer komen door een scheur in den muur, welke grensde aan de kamer waarin de boer en zijne vrouw waren. Om zeker te zijn, tuurde hij door de opening om te zien wat zij deden. Hij zag hen,

de man aan den eenen kant en de vrouw aan de andere kant van den tafel, stilzwijgend zitten.

Spoedig zag de reiziger den ouden man opstaan, naar een plank gaan en er een dik boek afnemen, dat hij op tafel lag en opende. En toen, over het boek neergebogen, las de boer luide een hoofdstuk uit den Bijbel. Toen hij geëindigd had, sloot hij het boek, en de boer en zijne vrouw knielden bij hunne stoelen neder en de man met het stugge gelaat bad.

De reiziger nam toen alle meubelen voor de deur weg, daar geheel zijn vrees geweken was, en ging naar bed, om rustig een verkwikkenden slaap te genieten; want hij wist daar, of elders onder het dak van hen die in den Bijbel gelooven en volgens de voorschriften leven, hij beveiligd was tegen alle kwaad.

M. in Millennial Star.

WANNEER PASCHEN?

In „Buiten” geeft prof. Nijland een uiteenzetting van de datum-bepaling van Paschen.

„Paschen valt dit jaar op 19 April. Ook in 1840 was dit het geval en het zal weder in 1981 zoo zijn.

Het is den lezers van „Buiten” misschien wel bekend, dat voor het Paaschfeest, volgens de in Christelijke landen heerschende gewoonte, aangenomen wordt de Zondag, die op de eerste Volle Maan na het officieele begin der lente (21 Maart) volgt. Paschen kan dus op 22 Maart vallen; dit geschiedde in de jaren 1598, 1693, 1761 en 1818, maar het geval zal zich in de eerste drie eeuwen niet meer voordoen. Is echter de Volle Maan op den 21en Maart juist voorbij, dan heeft men tot 19 April op de eerstvolgende V. M. te wachten; is deze datum dan bovendien een maandag dan is het pas 25 April Paschen. Op dezen uitersten datum viel het Paaschfeest in de jaren 1866, 1734 en 1886 en zal het in 1943, 2038 en 2190 vallen.

Dit jaar is het op Donderdag 16 April Volle Maan, zoodat de eerste Zondag daarna op den 19en valt. De tamelijke ingewikkeld lijkende voorschriften voor de datumbepaling van het Paaschfeest werden op het concilie van Nicea (325 n. Chr.) gegeven. Zij zijn te beschouwen als een poging van de geestelijkheid, om het Paaschfeest zoo te regelen, dat het

- 1o. op een Zondag valt;
- 2o. in de lente — en einde daardoor de vanouds bij alle volkeren gevierde lentenfeesten te continueeren;
- 3o. nooit met het Joodsche Pascha samen valt en
- 4o. toch (schijnbaar) geheel onafhankelijk van dit voorname Joodsche feest worde vastgesteld.”

ONZE KINDEREN.

Om de huwelijks liefdepanden,
Die ons God gegeven heeft,
Op te voeden in Zijn waarheid
Waarnaar iedre „Mormoon” streeft;

Is een taak belangrijk, heilig;
't Moeitevolst misschien op aard;
Maar als plicht van 't Evangelie,
Zeker heel onz' aandacht waard.

Onze kindren, zijn slechts panden,
Door den Heer ons toevertrouwd.
En, als iedre andere gave
Door Hem, als geleend, beschouwd.

Op de reis door 't dorre leven,
Met zijn moeiten en ellend',
Gaf de Vader tot verheuging,
't Grootst geluk, 't welk ooit gekend:

't Kind aan liefdes echt ontsproten,
't Onderpand van d' huwelijkstrouw
Is de bron van zonnearmte;
Straalt voor beiden, man en vrouw.

't Geeft verheuging, zielverkwik-
[king,
't Stempel Gods op d' huwelijksband,
Die door middel van de kindren
Houdt zijn volk voor eeuwig stand.

Onze toekomst was de zorg
Die onze ouders zwoegen deed;
Die hun menig uur van droefheid,
Meen'ge zucht ontvlieden deed.

Onze zorg zij daarom altijd
Dat ons kind, 't welk God ons gaf
Steeds Zijn liefde leer waardeeren,
Van de wieg tot aan het graf.

Leert hun bidden, in hun kindsheid;
Prent hun Waarheid in de ziel;
En het zaad van 't Evangelie
Wordt een boom, — daar 't biddend
[viel.

Schenkt het niet een lieflijk aan-
[schijn,
Als de zon ter kimme rijgt,
En het kindje, moe van 't spelen
Op zijn knietjes nederzigt?

Laat dan elk zijn plicht beseffen,
Elk zijn voorrecht, hem bedacht
In het feit, dat God hem kindren
Gaf, tot heil van 't nageslacht.

Leeuwarden, den 25 April 1908.

B. TIEMERSMA.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De half-jaarlijksche Conferentie van de Luiksche Afdeeling zal op Zondag, 24 Mei, gehouden worden, bestaande uit eene bijeenkomst 's middags ten 2.30 uur, in de zaal, Ru du Bac te Seraing, en 's avonds ten 7 uur in het lokaal Rue Jean d' Outremense 104, Luik.

Maandagmorgen, 25 Mei, zal de priesterschap-vergadering voor de zendelingen gehouden worden.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

DE BEPROEVING DES GELOOFS.

Zoo dikwijls vraagt de geloovige, waarom het geloof beproefd moet worden, waarom met al die moeilijkheden en verzoeken gestreden moet worden. Dikwijls bespot de wereld ons en roept spotachtig uit: „Waar is nu uw God, gij hebt het Evangelie aangenomen, maar moeilijkheden grijzen u van alle kanten aan”. Helaas hoevelen onzer bewandelen den weg des levens murmureerende, denkende dat hun kruis te zwaar en misschien onnoodig is: en hoevelen hebben den strijd opgegeven en zijn onwillig geworden juist dat geen te dragen en te doorstaan wat noodig is, om in waarheid gelukkig te worden.

Beproeving is voor het geloof wat oefening is voor onze spieren. Door oefening worden de spieren vaster, sterker en krachtiger en aldus is het ook met de beproeving des geloofs. Hij die zijne spieren krachtig en sterk wil maken moet gewillig aan de eischen en voorschriften voldoen. Ophouden of murmureeren baat niets, het maakt alleen de taak moeilijker. Aldus is het met het geloof. Het moet krachtiger en sterker worden en de beproevingen, de moeilijkheden, de zorgen en de strijd des levens zijn daartoe de beste middelen. De wereld kan dit niet verstaan en daarom lacht en spot zij als beproevingen den geloovige overkomen, want de natuurlijke mensch verstaat niet de dingen die goddelijk zijn. Maar de geloovige die weet dat dit alles ten zegen is, bidt God om kracht en sterkte en de ondervinding leert, dat die steeds geschonken wordt.

De Bijbel is vol voorbeelden, dat beproeving niet alleen noodig is voor het geloof maar ook steeds heilzaam werkt. De geschiedenis en ondervinding hebben geleerd, dat zij die veel en zwaar beproefd zijn geworden, ook groot en sterk in het geloof geweest zijn.

Soms zijn de beproevingen zwaar en worden wij droevig gestemd, maar het geloof ziet blijmoedig vooruit wetende, dat de beproevingen des geloofs lijdzaamheid werkt.

Jacobus zegt: „Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen die Hem liefhebben.” Jak. 1:12 Groot is dus voorwaar het loon dat wij zullen ontvangen als wij getrouw de beproeving doorstaan, want God zal Zijne beloften houden.

Denkt niet dat de geloovige alleen met rampen en moeiten te strijden heeft. Neen, ook de wereldling heeft zijn kruis te dragen. Maar de

beproeving maakt den geloovige lijdzaam en sterker in het geloof. Voor hem die God niet kent of dient heeft het juist de tegenovergestelde uitwerking. Geen lijdzaamheid en sterker worden in het geloof, maar opstand en verloochening van het wijze plan des Vaders zijn voor hem het gevolg.

Mijn broeder of zuster, zijt gij misschien droevig of nedergedrukt door de vele beproevingen die over u komen. Is alles misschien donker om u heen en vraagt gij misschien als in vertwijfeling, waarom dit alles moet geschieden? Houd moedig stand en wil niet wijken want spoedig zal hulpe en redding komen. Bedenk dat God, de Vader van uwen geest, Hij die weet wat van Zijn maaksel is te wachten, u hier op aarde gezonden heeft voor een wijs en heerlijk oogmerk en weet dat Hij u ook hier niet zal verlaten, maar door den strijd tot overwinning zal bijstaan. Als beproevingen over u komen, denk dan aan de woorden van Petrus: „Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus; Denwelken gij niet gezien hebt, en nogtans liefhebt; in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar geloovende, u verheugt met eene onuitsprekelijke en heerlijke vreugde; verkrijgende het einde uws geloofs, *namelijk* de zaligheid der zielen.” Petrus 1:7-9.

DE ZUSTERS-HULPVEREENIGINGEN.

Deze vereenigeningen zijn van zeer veel nut geweest in de Kerk en ook in deze Zending en zullen ongetwijfeld van nog grooter nut zijn in de toekomst. Het doel dezer vereenigeningen is niet alleen om te helpen voorzien in de behoeften der armen, maar tevens de zusters onderling te zamen te verbinden, te versterken in het Evangelie en geestelijk en verstandelijk te ontwikkelen. Om deze doeleinden te bereiken, moet het streven der vereenigeningen steeds zijn de beste en daartoe geschikte middelen te gebruiken.

Aangezien zij eene hulp-vereeniging in de Kerk is, zoo moet dit beginsel niet uit het oog verloren worden en het oog der vereeniging steeds op het welzijn der gemeente gericht zijn. Daar ook in dit geval de voet niet tot het hoofd kan zeggen: „ik heb u niet nodig”, zoo is het pad der veiligheid in de veelheid der raadgevingen gelegen.

De vereenigeningen zullen daarom ook steeds bereid gevonden worden raad te zoeken en aan te nemen van de leiders der verschillende gemeenten.

Daar alles met orde moet geschieden, zal het den bloei der vereenigeningen bevorderen de vergaderingen zoo onderhoudend mogelijk te doen zijn en den geest van liefde en eensgezindheid aan te kweeken. De vergaderingen op tijd te beginnen en te eindigen is zeer noodig.

De zusters die gedurende de vergaderingen kleedingstukken enz.

vervaardigen, moeten in het oog houden, dat ook behoeftigen gevoelens hebben en men moet zorgen die niet te kwetsen. Juist omdat die kleedingstukken gaven der liefde zijn, moeten zij zoo netjes en degelijk mogelijk afgewerkt worden, want daarin wordt juist de liefde openbaar. Ja, er zou meer zorg en aandacht aan deze kleedingstukken behooren gewijd te worden, dan wanneer die voor eigen gebruik bestemd zouden zijn. Wanneer daarom verbeteringen of raadgevingen door de zusters die het overzicht hebben aangebracht of gegeven worden, dan zouden die dankbaar worden aangenomen. Er moeten geen uiterlijke merken of kenteekenen aan deze kleedingstukken zijn, waardoor zij van anderen kunnen onderscheiden worden. Het eenigste kenmerk moge netheid, deugdzaamheid en doelmatigheid zijn. Het is voor de behoeftige leden der Kerk reeds zwaar genoeg in dien toestand te verkeer en het streven der zusters-vereëningen moet niet alleen zijn in die behoeften te voorzien maar tevens het op zoodanige manier te doen, dat er geen pijnlijk gevoel of herinnering aan verbonden is.

Gedurende het zingen, bidden, het aflezen der namen en het verichten van andere in zulke vergaderingen voorkomende zaken, moet de ernst en aandacht niet uit het oog worden verloren, opdat alles met orde kan geschieden.

Daar wij gelooven, dat afwisseling in de vergaderingen heilzaam zal werken, zoo stellen wij voor, de ééne week kleedingstukken te vervaardigen en de volgende week dit niet te doen, maar deze vergadering te houden door daartoe geschikte onderwerpen te bespreken, afgewisseld door het zingen van liederen. Ook kan in deze vergaderingen van tijd tot tijd gelegenheid gegeven worden tot het geven van getuigenissen. Om de andere week moeten er dus kleedingstukken vervaardigd worden en op de vergadering die daar tusschen valt een onderhoudend en nuttig program behandeld worden. Later zullen wij geschikte onderwerpen enz. mededeelen, voor die vergaderingen.

AANGEKOMEN.

De volgende zendelingen zijn in goeden welstand aangekomen en naar de verschillende arbeidsvelden aangewezen.

29 April. — Ouderlingen Wm. Henry Callahan van Lyman, Utah, naar de Luiksche Conferentie, Jos. S. Bennion, van Taylorsville, Utah, naar de Rotterdamsche Conferentie.

10 Mei. — Ouderlingen John. J. Millard Jr. van Oakley, Idaho, en A. LeRoy Sherwood van Salt Lake City. Utah, naar de Amsterdamsche Conferentie, Quince Rice, van Farmington, Utah, en Frederik Orson Acord, van Spring City, Utah, naar de Luiksche Conferentie, en Romelyn Adams, van Oakley, Idaho, naar de Rotterdamsche Conferentie.

OP DE BANIERPIEK.

DOOR FRANK I. KOOYMAN.

„Want Hij zal eene banier opwerpen
onder de Heidenen van verre.”

JESAJA 5 : 26.

Zoo dikwijls als ik de Banierpiek beklommen heb — en ik heb het reeds verscheidene malen gedaan, ondanks het oogenschijnlijk weinig aantrekkelijke ervan — zoo dikwijls is ook de gedachte in mij opgekomen, iets te schrijven voor de lezers van „De Ster” onder bovenstaanden titel. De oplettende lezer van de kerkgeschiedenis zal zich herinneren, dat onze allereerste pioniers — „voortrekkers” zeggen de Boeren — reeds den dag volgende op dien van hunne aankomst in de vallei, waarin Salt Lake City ligt, een in het oog loopende bergpiek uitkozen en beklommen, om daarop een „banier tot de volken” te planten. De berg heeft derhalve historische waarde — althans voor kerkleden.

De Banierpiek ligt ten noorden van Salt Lake City, in de bergketen, die het Zoutmeerdal insluit. Ik zei het reeds: zij is weinig aantrekkelijk, een ruwe dorre steenklomp, aan de voet begroeid met kreupelige salieplanten. Na een stevige kloutering komt men aan de top, eene inspanning die de moeite wel waard is. Van het verheven kruinvlak heeft men een e enig gezicht over de vallei — de vallei zoo vol leven en beweging. Alles lijkt speelgoedachtig klein van dit hooge gezichtspunt gezien, maar als men bedenkt dat Salt Lake City alléén reeds ongeveer tachtigduizend inwoners heeft, dan kan men niet anders dan bewondering gevoelen voor de bewoners, en niet het minst voor de eerste bewoners van deze vroegere Amerikaansche „Sahara”. Tot daar waar het oog gestuit wordt door vaag-zichtbare bergkruinen in het blauw-wazig verschiet, merkt men overal teekenen van arbeid en leven. O, hoe verschillend moet het panorama zijn geweest, dat zich voor het smachtend oog onzer pioniers ontrolde bij het binnentreden van het dal! Het zij mij vergund hier eene aanteking in te lasschen, welke ik jaren geleden uit eene beschrijving overnam:

„Zoover het oog kan reiken, strekt zich het breede, vlakke, onbebouwde land uit, overal bedekt met *alkali* (loogzout) en afgebroken door boschjes der dwergachtige *chapparel*-struiken. Aan de uiterste grenzen van den horizon ligt een lange keten van bergpieken, wier ruwe toppen gehuld zijn in sneeuw. In deze eindlooze landstreek vertoont zich geen spoor van leven, of van iets dat aan leven denken doet. In de staalblauwe lucht ziet men geen vogel, op de grauwe, donkere aarde geen beweging — maar bovenal, er heerscht volstreckte stilte. Men mag zoolang luisteren als men wil, geen zweem van geluid stijgt in die reusachtige wildernis op; niets dan stilte, volstreckte, vernietigende stilte.”

En nu!

De jaarlijksche conferentie is pas achter den rug. Levendig staat het onvergetelijk beeld mij voor den geest van dat bezielend schouwspel, die ontzaglijke menschenzee, welke daar op het ruime Tempelplein samengestroomd was. Honderden en duizenden waren daar bijeen. Wel zegt de dichter:

„God volgt geheimnisvolle paân,
Zijn wondren doende op aard”.

Het zestal menschen, dat indertijd — hoe kort geleden nog! — gevormd werd tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is een machtig volk geworden in het Rotsgebergte, zooals hun Godgeïnspireerde Profeet zoo boud voorspeld heeft. Machtig, niet om hunne getalsterkte zoozeer als om hunne werken en hun streven. „Naar 't hoogste meet men een volk”. Op dit volk, als een geheel, rust de plicht van het prediken van de hoogstgewichtige hemelboodschap, die de zaligheid van alle aardbewoners beoogt, hunne afgestorven verwanten inbegrepen. De meeste mannelijke leden der Kerk zijn bekleed met het heilige Priesterschap: van God toevertrouwd gezag om in Zijnen naam te handelen. Sedert de oorsprong der Kerk heeft zij zich met alle ijver gekweten van hare God-gegevene taak. En welke edele mannen en vrouwen vindt men in hare rijen! Martelaren en martelaressen voor Gods heilswaarheden telt zij onder hare levenden zoowel als onder hare dooden. Weliswaar zijn niet alle leden der Kerk voorbeeldige menschen, maar niet naar hen ziet men bij het bepalen der volkswaarde.

„Naar 't hoogste meet m' een volk. Wel is een koten
Nooit sterker dan zijn zwakste schakelwong,
Maar dichters zal men nimmer lager meten
Dan 't hoogste vers dat uit hun hart ontsprong.
Geen volk is kleiner dan zijn grootste kinderen!
Gij vindt uw maat naar 't hoogste van uw hoofd,
En elk die nobel voorgaat kan verhinderen
Dat ooit ons volk van leiders word beroofd.”

Het volk, de Kerk, is ook zelf een banier tot de inwoners der aarde. „Eene stad boven op eenen berg liggende, kan niet verborgen zijn”. Jesaja zegt (18 : 3): „Alle gij ingezetenen der wereld, en gij inwoners der aarde! als men de banier zal oprichten op de bergen, zult gijlieden het hooren”. De Evangelie-bazuin klinkt reeds op vele plaatsen en zal klinken tot Gods doeleinden bereikt zijn. De Heere staat aan het hoofd. Hij waakt over Zions bestemming en over die van de gansche aarde.

Dit zijn enkele der vele gedachten, die zich herhaaldelijk in mij opdringen als ik van den historischen top over het veelzeggend schouwspel beneden mij blik. En zoo vaak ben ik herinnerd geworden aan Cowper's liefelijke gedicht, dat ik het opzettelijk voor deze gelegenheid vertaald heb en mijn opstel ermede besluit:

„God volgt geheimnisvolle paân,
Zij wondren doende op aard;
Hij plant Zijn voet op d' oceaân,
De stormwind is Zijn paard.

Met onnaspeurbaar overleg
En feilloos alverstand,
Houdt Hij Zijn meesterplannen weg
En heerscht met vorstenhand.

Vreest niet, gij kindren Gods, vat moed!
Het leed dat u verschrikt,
Wordt door uw Vader, wijs en goed,
Ten zegen u beschikt.

Treedt niet met uw gering verstand
In het gericht met God;
Hij stuurt, schoon soms met strenge hand,
Met liefde 's menschen lot.

Gods plannen rijpen ieder uur,
Ontvouwen zich met spoed;
Zij ook de bolster wrang en zuur,
De kern der vrucht is zoet.

Blind ongeloof dwaalt zeer gewis
En vorscht vergeefs Zijn daân;
God, die Zijns Zelfs verklaarder is,
Doet alles eens verstaan.”

Salt Lake City, Utah.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Vrijdag 17 April werd er eene buitengewone vergadering gehouden te Apeldoorn, in het lokaal der voormalige Bouwmaatschappij, De vergadering, welke ten 8 uur begon, werd door omtrent twintig vreemdelingen bezocht. Met groote aandacht werd naar de sprekers Pres. J. N. Lybbert en J. Eggen geluisterd en op het einde werd eenige lectuur verspreid.

Het aantal inteekenaren der *Ster* is wederom toegenomen. Broeder E. J. Rudd verkreeg er 1, J. S. Kingdon 1, H. B. Denkers 2, J. H. Smith 1, J. W. Johnson 1, C. de Gooyer 1, J. A. Butterworth 1 en Zuster C. Roelofs 1.

Broeder Simon Neeleman, wonende te Salt Lake City, schrijft ons het volgende: „*De Ster*” is een lichtstraal voor mij en mijn huis, sprekende over de zoete herinneringen die zij ons geeft aan ons dierbaar Vaderland”.

Gedurende de maand April waren gedoopt 5 personen in het 1ste en 6 in het 2de wijk, Amsterdam, 2 te Dordrecht, 4 te Groningen, 1 te Leeuwarden, 4 te Rotterdam, en 6 te Utrecht. Voor zoover ons bekend is zijn in deze maand reeds gedoopt 5 personen te Haarlem, 2 te Utrecht, en 1 te Rotterdam.

Op Zondag, 3 Mei, werd een doopdienst gehouden ten 2 uur 's namiddags in de Zwemschool, Haarlem, welke voor deze gelegenheid vrij aangeboden werd. Heerlijk weer heerschte. Na de openingsliederen en het gebed bespraken Ouderling Clayton en Pres. Folland met duidelijke woorden de wedergeboorte uit water en uit den Geest, waarna 5 personen door Ouderling Jones werden gedoopt. Een van de gedoopte leden werd aldaar bevestigd door de oplegging der handen, en de anderen in de avondvergadering. Ongeveer 10 vrienden waren ook aanwezig, en een zeer goede geest was merkbaar. De vooruitzichten aldaar zijn bemoedigend.

19 ex. van het Boek van Mormon werden in Maart door de zendelingen verkocht, en hetzelfde aantal in April.

Een nieuwe uitgave van *Een Profeet der laatste Dagen* is zooeven verschenen. Het bevat omtrent 38 blz. en is verkrijgbaar à 3 centen per exemplaar. Het gedeelte dat bewijzen aanhaalt omtrent het Boek van Mormon is er niet in opgenomen, daar dat later afzonderlijk zal verschijnen.

Enige jaren geleden werd door Alfred Lambourne een fraai schilderstuk gemaakt van den heuvel „Cumorah,” waar de platen van het Boek van Mormon verborgen waren. Dit hangt in den Tempel te Salt Lake City. Nu is er een lithographie in kleuren van vervaardigd geworden, groot 21½ Eng. duim bij 11½. Personen die deze schoone lithographie wenschen te koopen, kunnen die voor 80 centen bekomen, als zij hunne bestelling aan dit kantoor of aan de zendelingen willen doen.

VERPLAATSING.

De volgende zendelingen zijn verplaatst:

Ouderlingen John Eggen, S. R. Newton, S. E. Busath naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderlingen Osmond Olson, Jos. A. Stephenson, G. E. Abel, David W. Jones, L. C. Healy naar de Arnhemsche Conferentie.

Ouderlingen Geo. P. Trayner, C. N. Willemsen, D. F. Davis Jr., Jas. H. Walker, naar de Groninger Conferentie.

Ouderling Wm. T. Hicken naar de Rotterdamsche Conferentie.

UTAH NIEUWS.

Op 5 April had er te Salt Lake City bij de Algemeene Conferentie eene vergadering plaats van de Nederlandsch-Belgische Zendingenvereeniging. Dit is eene vereeniging bestaande uit alle zendingen die in de bovengemelde zending hebben gearbeid. Iedere twee jaren is er verkiezing van bestuursleden en dit heeft ook dit jaar plaats gehad. De volgende broederen werden gekozen: Henry de Brij, President; Paul Roelofs, Vice-President; Herman J. Westbroek, Secretaris-Penningmeester; Johannes Springer, Hulp-Secr.-Penningm.; Alex Nibley, John Roghaar, John H. Meibos, Nicholas Jongasma, Sieger Springer, Gerrit J. Kruitbosch, Wm. W. Francis, Guy Thatcher, Nicholas G. Smith, Delbert E. Wilcox, Herman B. Denkers en Rudolf Jans, tot adviseerende leden.

Alle zendingen die eervolle zendingen in de Nederlandsch-Belgische zending hebben volbracht, kunnen als leden worden aangenomen. De terugkeerende zendingen worden vriendelijk verzocht, hunne namen en adressen te zenden aan den Secretaris HERMAN J. WESTBROEK, 2044 Ballentijne Ave, Ogden City, Utah.

Een feest voor de Zendingen en Hollandsch sprekende leden werd in den avond van 4 April gehouden. Ongeveer 400 personen waren aanwezig. Een mooi programma werd uitgevoerd en ververschingen genuttigd.

HET KIND DE HOOP VAN HET GESLACHT.

Er is niets in de geheele wereld dat zoo gewichtig, zoo belangrijk is als kinderen. Als gij ooit een daad van menschenliefde wilt verrichten, als gij ooit van eenig werkelijk nut wilt zijn in de wereld, doe dan iets voor kinderen. Als gij ooit verlangt in waarheid wijs te zullen worden, bestudeer dan kinderen. Wij kunnen de gewonden verbinden, de misdadigers gevangen zetten, de zieken genezen en de dooden begraven; maar er is altijd een gelegenheid een kind te redden. Als het groote leger van menschenvrienden ooit zonde en ziekte uitroeien, of de zaligheid van ons geslacht zullen bewerkt hebben, dan zal het zijn omdat een klein kind hen geleid zal hebben.

DAVID STARR JORDAN.

I N H O U D :

Goddelijke volmacht noodzakelijk	Blz. 149	Aangekomen	Blz. 159
De invloed van het gebed en de Bijbel	" 153	Op de Banierpiek	" 160
Wanneer Paschen?	" 155	In ons eigen Zendingsveld	" 162
Onze kinderen	" 156	Verplaatsing	" 163
Conferentie-Aankondiging	" 156	Utah-Nieuws	" 164
De beproeving des geloofs	" 157	Het kind de hoop van het geslacht	" 164
De Zusters-Hulpvereeniging	" 158		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.